

Neboj, nejsem zlej

Do řady!

Někdy málo stačí, takhle najednou
a tak vezmu si tě radši, kam žádný nepudou,
venku tma je hodně hustá, já jsem ten,
kterej tě před ní ochrání.

Řeknu jenom: "Kotě, to si užiješ."

Divný, že nic netrklo tě, zvedneš se a jdeš,
život je halt někdy krutej,
nevnímá ho jedině ten, kdo už spí.

Dřív, než dámy usnou, tak jim prozradím,
třeba, že je dlaní drsnou něžně vyhladím,
možná ukážu i jeden sen, co bude nejspíš i ten poslední.

(Neboj, nejsem zlej, já už jsem takovej, jo - já už jsem takovej)

To si vypiješ, že jsi nešla dávno spát,
jestli tohle přežiješ, budeš dlouho vzpomínat.

Neboj, nejsem zlej, já už jsem takovej, jo - já už jsem takovej

.

Když teď naše nohy v mechu tancujou,
pojď jen, ukážu ti, kde teď další holky jsou
a kde oči otevřený dívají se na oblohu zpod trní.
Všechny holky, který tady nocujou,
chtěly by ti říct jen: "Uteč!!",
ale nemůžou,
možná chtěly by ti říct,
že po smrti už budeš křičet ze spaní.

Sladký život věčný, krásný moje slečny,
tohle vám chci všechno dát.

Těm, který se ptali, všichni o mně lhali,
že prej holky nemám rád.

(Neboj, nejsem zlej, já už jsem takovej, jo - já už jsem takovej)

Stokrát jsem tu řek: "Lidi, vůbec nejsem zlej."

A za pět let vylezu, budu zase nevinej.

Neboj, nejsem zlej, já už jsem takovej, jo - já už jsem takovej

.